

Виходить во Львові що Середні
Суботи (крім русинських свят) о
4-5 годинах по позуції. Літер. дода-
нісяться по 2 листя. Бібліотека найзнат. повітістій
15-го в посіл. хід кожного місяця.

Редакція, адміністрація і акспе-
диторство під № Ч. 8 улиці Академічні.
Призначається першою злати та рекламація
розважання та адміністрація під № Ч. 8 улиці Академічні.
Рукописи не вverteгаються тільки на
погодженні засторожені.

Поданням чи то стоять 10 кр. а. п.

ДБЛО

Редакція, адміністрація і
експедиція "Діла" перенеслася съ
улиці Академічної підъ ч. 8, ку-
зі проспоку адресувати всяких листів, по-
-зичок та рекламацій.

Свобода личности.

Позачерка одержима Редакція „Діалектичному донесільству” від Підгвізько:

СКОНФИСКОВАНО

СКОНФИСКОВАННО.

E, F,

Въ послѣдніхъ часахъ галицкій власти политичній почали изъ рѣжніхъ сторонахъ рускои части Галичны робити ревизії такъ у интелігентныхъ Ру-синахъ, азъ и у письменныхъ селянъ. Поводомъ до ревизій у рускихъ обывателей

лівій краю були во всіхъ слухаихъ доноси и то доноси фальшивій. Намъ виг-
стно, що всікі ревізії оставали безъ ре-
зультату — и власти николи не знаходи-
ли у підозрінного чоловіка того, чого
шукали. Відсутні приміромъ написи чи-
тателемъ ревізії у п. Блоуса, властите-
ли друкарні въ Коломаць. На него неожидано прийшла ревізія відъ староства и
забрала - конфіскувала великий вкладъ
„Давона“ — толькъ не „Давона“ виданого
свого часу во Львовѣ п. Павликомъ, але
„Давона“ Шилерового и., перекладѣ на
рускій языкъ, — книжку, якъ виг-
стно, сонсѣмъ, невинну. Такъ само и въ всіхъ
прочихъ слухаихъ ревізії у рускихъ лю-
дій, власти забирали самѣ лиши дозволеній
книжки изъ Австрії и Галичинѣ, перей-
шовшій черезъ руки ц. к. прокураторію.
Се були звичайно пыданія товариства
„Проецѣты“ або пыданія общества „имени
Качковскаго“ або наконецъ руска якъ га-
зета, найчастѣйше „Батьківщина“, такожъ
пропущена черезъ ц. к. прокураторію,
значить: дозволена коїдому обывателеви
держави для всикого довбльного ужитку.
Тіи то книжки и газеты конфіскувують
 власти политичній або черезъ жандармійтъ,
або наїти черезъ своїхъ урядникійтъ.
Сконфіскованій друки найчастѣйше про-
падають, не доходитьъ вже до рукъ вла-
стителійтъ а кромѣ того властителійтъ вы-
ставленій на многій інспіратій протоколы
а наїти на слѣдчій арештъ. Намъ виг-
стий таїй случаї (на теперъ вѣ вигляду
на особы интересованій промовчимо имена
и наїти), що староство виг-
дувалось черезъ почту, кто дѣстав икі книжки, и изъ
той підстайї зараджуvalo ревізії. Одинъ
учитель-Русинъ дѣставъ почтою вѣ Льво-
ва пачку книжокъ, сонсѣмъ незаказаныхъ.
Въ колиць діній приїздитъ ревізії въ
староства. „Jakie pan ksiażki dostał?“ —
ревізує помешканье и забирає всѣ кни-
жки друкованій рускими черенками. Не
досить того, зараджує ревізію у роди-
чній того учителя, жіючихъ далеко відъ
сина. Забраний книжки и доси лежать въ
дотичній старості, хотітъ же сколо

шить звісців тому, якъ забраній. Чи будуть коли звернені властителіши, не знати.

Всімъ читателямъ „Діла“ и „Батьківщини“ відомо, якъ вѣстникъ войти Сень (той що дѣсталъ ордеръ при слушаю вінчання архієпископа Рудольфа) и засистенції жандармійськъ ходилъ по селу и конфісковавъ „Батьківщину“. Наконецъ пригадуемъ отъ и недавно вами поданый фактъ, что къ Рудольфъ підъ Львовомъ жандармъ молодцеви сконфіскували у руки „Батьківщину“ и „Новость“ а «му замѣсть того утинувъ „Dziennik dla Wazutkich“. Молодецъ иниція лично изъ нашої редакції и намъ тое розказаць. Вже ми саць минувъ, а молодцеви не звертають забраныхъ газетъ. Все то суть факты, незаперечній дотичними ц. к. властями, аналізъ: правдивий.

Мы представляемъ справу ревизій въ правдивомъ смыслѣ не для того, чтобы подрывать доблѣре руского народа до нашихъ властей политическихъ, але для того, чтобы въ однои стороны успокоити нашу политичній власти, что актъ иже самъ дослѣдъ ихъ показалъ, ничего нелегальнаго и небезспечнаго Русинъ и Галичинъ не дѣлали и не дѣлятъ, а въ другой стороны, чтобы такожъ ввернути увагу вышої власти на тое, що чинять по провинції гдяжки староства и изандармы

Нынешний случай съ учителемъ Середного есть такожь однымъ изъ звѣчайныхъ примѣръ изъ тѣмъ взглядѣвъ, только съ закраскою большою драстичности. Такъ само тутъ икъ искода ико сократа *delicti* узяленого учителя имиются книжки выданія „Просвѣты“ и „Бать-квищина“.

Ско^инфисковано.

С РУБАШЕЙ.

(План Акт. Барта, укатель.)

Рыбаки надеялись до области го-
дарства краевого икъ и. пр. рыбаки-

ищемъ имѣніемъ, ходь товару. Прино-
ить сю шастителнѣе не малѣ користи
и, где проходѣтъ изврѣніе господар-
ствъ рыбъ, иль и. пр. изъ западнѣй окра-
инъ Галичина, изъ Шлеску, изъ Чехахъ,
Богемії, Франції, Швейцерії, або изъ Аме-
рикѣ. Зѣ разумѣбѣгъ такихъ господарствъ,
имѣшущихъ изъ рыбакернѣихъ часопи-
сѣхъ показуєсѧ: разъ, що поссесіи за ры-
боловство на памъзучихъ водахъ суть зна-
чай и съ каждымъ рокомъ подносяться,
и други, по санкціи

и то одинъ моргъ ставу да въ
рѣвъ тѣмъ доходу, чо одинъ моргъ
вълъ шляхтн. Прикладъ изъ той
шуръ не потреба и приводити, хиба толь-
ко въ фантз., котрого сибдкомъ буць
на. уник. крахблек. дръ М. Новицкій,
какъ думъ гаслаукеный на поли на-
шахъ то наѣхъ въ жонти 1880 р.
шШаху, къя поссоръ спуститъ одинъ
чо 90-морговый и спородить въ него
бронѣтъ широкий шляхтн. расы 168
шпорѣкъ изъ 4000 кр. а до того нарѣкали
то же самъ право

Быть может, что виной тому послужил король Франции, который, будучи в Авиньоне, послал в Рим папу Павла VI, чтобы тот издал указ о запрещении абортов.

же до помножени доходовъ а тымъ са-
мымъ до поднесени добробыту такъ по-
динокого господари икъ и цѣлого краю.
Длятого не годится его изнедувати або
извѣять уважати за щось маловажнаго,
подриданого а особливо при великой бѣдо-
тѣ въ kraю и застравшуючомъ упаданію
масткѣй большихъ и меньшихъ. Проти-
вно, въ публичномъ интересѣ треба ста-
ратися привести до того, чтобы рѣбъ ло-
влено икъ наибольше, а помимо того, що-
бы ихъ николи не уменьшалося, чтобы
рыба стала си танымъ мяснымъ покар-
мемъ а властительѣ або поссесоры водъ, чи-
то цѣліи громады чи поединокъ люде-
щобы мали изъ рыбного господарства тре-
валій и отишнейший користи.

Щоби тоя осигнути, потреба належної опіки черезъ устану рибарську і урегульовані цею право пісності риболовства на плавучихъ водахъ, отповідного уряджені ставбіть, господарського ловлення рибъ и спожиткованні, зарыблюванні ставбіть и рѣкъ, опертого на аванси природы водъ и рибъ, а къ той цѣлі треба розшириованні краю практичноговнанні рибного господарства черезъ науку риболовства въ нашихъ господарскихъ провінціяхъ.

Отношения нашего краю и иных обстоятельства спрятаны поднесено нашем рабочего господарства; и Галичинѣ

часахъ давнѣйшихъ цвиле рыбне госпо-

Цѣла поверхности нашего краю есть богата иль воды, котрой творить рѣки съ потоками, багни, озера, галіны и ставы. Всѣ воды суть рыбнй, переважно тѣ, що еще не шантъ иль услуги промыслу, отже до рыбного господарства приданій такъ, иль рѣдко где иль котрому инишь краю. Жерела и грекій доильныи Вислы, Днѣстра и Прута спріяютъ рыбамъ належащимъ до родины лососевыхъ рыбъ (*Salmonoides*); дальній бѣгъ тыхъ рѣкъ и ихъ польній доильныи мають ииншіе роды, такъ що наша галицца сѣть подна обѣймуетъ всѣ три краини рыбнй, изъ котрой ученій дѣлить рыбнй рѣки, а особливо: а) краину петруга, о быстрыхъ и переважно плывучихъ грекихъ потокахъ съ дномъ каменистымъ; б) краину марены (вгапу, *Barbus*) о рѣкахъ глубшихъ и быстрыхъ съ дномъ переважно каменистымъ а мѣстами только пѣщистымъ, або камулистымъ; в) краину леща, о рѣкахъ тоже глубокихъ але по маду плывучихъ съ дномъ пѣсковыемъ або камулистымъ, съ подъкраиною карася и линя, до котрой належать старій ложинка, мертвій бѣлоги рѣчнй и т. п. воды. Старыхъ ставись у насъ не мало и вымагаютъ они толькі бѣновленія; где-ниде зионъ воды представляютъ знамени- либы двухъ тыхъ рѣчнй довершено, то рыбнй господарства цилибъ иль данийше иль краю нашимъ и иль до пынѣ аще цвітуть надъ Бѣлою, Солою, Скалою и горѣшною Вислою; дике рыболовство бу- лобы толькі на водахъ плывучихъ и не дающихъ спустити озерахъ. Воды Гали- чаны сливаются до двухъ морей а имен- но: Висла съ своимъ доильнымъ вильшае до мори Балтійского, а Днѣстеръ до моря Чорного, тамъ вильшае тоже Стиръ черезъ Принѣтъ и Днѣперъ, а Прутъ съ Черемошемъ черезъ Дунай. Тое то власне обетоательство спріяє непѣльной нашей праці около господарства рыбнго съ кра- инами, лежачими надъ долїшнимъ бѣгомъ нашихъ рѣкъ, — що бѣльше, робить на- шть краї тѣи залежными бѣгъ нась къ поводу, що у насъ власне находятся же- рела тыхъ рѣкъ. Видимъ отже, що воды наші придаются дуже до культуры ры- биони, и треба толькі властивости ихъ знати, а особливо: иль спадъ, глубину, чистость, икбеть дна, заростъ, темпту після бѣгъ року и перетъ а особливо: чи отешлюются ажъ до дна чи толькі при поверхности и чи зимою замерзають ажъ до дна чи иѣ; дальше, чи суть занѣгды водні чи може часомъ высыхають, чи где иль споѣмъ бѣгу не гублится подъ зе- млю, які мають доильныи и вѣльныи, чи

Скоопниковане

Въ польскихъ часописяхъ, особенно изъ „Gazet-ї“ и „Gazet-ї Narodow-ї“ стѣрѣясь мы стоять на Русицѣ и есть вышанимъ правительства, чтобы оно примѣнило острогу къ французамъ въ фантазіи плачевыѣ сокальщины. Мы же, первыи, малыи случай спасти безъспошнѣсть такихъ открыть — а для добра и спасою въ краю будущіе поколеній, щуки правительство и политичий нашъ взяли сътѣль вербовъ до рожданія праиды польской народъ, изъ проспѣхъ нашей товарищества и изъ загадъ на руку народистъ. Тогда паче правительство приѣде до по-реѣдѣченія, что Русины чинного беззаконнаго не дѣлать. Въ ишомъ краю, не изъ Галичинѣ, колиѣ якого обывателя арестовано, чи то несправедливо (и ее може слушатись) чи черезъ недорозумѣніе (и при акции староста мѣгбы думати, что то нарасто „Просвѣта“ або „Батьківщина“ существуетъ, гдеъ за границю: або изъ паніматції Москви або изъ революційной Женевѣ) — отже, якъ кажемъ, колиѣ гдѣнди таке арестованье случилось, то искать безъ изгладу на народистъ естества изъ обывателемъ краю, постара-забыть хлѣбо выяснити, выпрошадти до-тыкну власть въ буду и тымъ самыи поддержати еи попагу, — у насъ же такого нема. Польскіи газеты, коли щось подобнаго станеть, або мечтанию забиваются, дѣло, або еще юдитъ... Мы пригадываемъ одну недавну спрашу самойбальной ревизіи та, русѣй гимназіи во Львовѣ, черкѣ цѣлу грамаду поліційныхъ агентѣвъ „Gazeta Narod.“ цѣлый фактъ запечатила. На ее же треба софети и сорому по-мати изъ ломаный писаютъ.

Такъ отъѣхъ мы жукиныъ самыи себѣ беронити, и боронити себѣ изъ кождомъ процѣ. А наинергичнѣйша оборона наша повинна бути въ такихъ случаяхъ, где ходитъ въличну свободу нашего брата, о свободу, заобеспечену основными законами державными.

Дописи.

Зъ Підгаєць. Читателямъ „Ділъ“
заготовлюючи въ попередніхъ дописахъ, що
виборы въ Підгаєцькому раду громадську
жизнь для руськихъ жінокъ лихо, бо
вони на 600 упрашиванихъ до голосування

находится на нихъ темы збо гробѣ
утрудающій рыбамъ тигр подъ подою и
т. п. — все это треба знать, чтобы не
роботи изъ осадки, и не нарекати че-
резъ то на неподобен.

Въ водахъ Галичны жів надъ пятьдесят родовъ рыбъ. Цѣннѣшими изъ нихъ для рыбной культуры суть: корюкъ, лосось, петруга, наръ, угорь, судакъ, щука, линь, лещъ, фазанъ, марона, рыбецъ, юрокубъ, подустка, илень, изъ, изасъ, чечуга, голавлицы, отъсъ немало родовъ, между которыми можно еще выдѣлить ярославъ, бѣлоцѣпный подустъ. Большѣ значеніе для рыболовства на измѣнчивыхъ водахъ имѣютъ крѣмъ щуки и пр. ч. Альбетръ: чечуга, юрокубъ и судакъ. Изъ Бугу угорь, изъ Дунайцю лосось и марона, изъ Вислы юрена, царта, илень, подустка и лосось, изъ озерахъ судакъ. Хищными рыбами суть: щука, окунь, сомъ, судакъ, сумъ, минхъ, петруга, щербъ, голавлицы; они имѣютъ извѣстными рыбами. Рыбами хозяйственными дѣрѣта Вислы суть: лосось,

сама суть: ловец, угорь, осетръ, судакъ, колючка; для Днѣпра: судакъ, щарокубъ, палкы, чесуга, шинза, санза, а для Прута: гольянница; иль ющи для Днѣпра и Прута: бобки, гвозды, чонцы, чесуга; речьта рыбъ есть ѿвѣдомлена ишниже: балтийскими и черноморскими дельтами. Важнѣе
археологи разыски суть: донъ, кубань,

из стороны латиницей выбрано четырнадцать разныхъ, то та же сама съмь изъ русской стороны изъ 965 управляемыхъ до голосования выбрано изъ разныхъ двоихъ и то плюхитъ русскихъ энцизия.

Противъ такого выбору внесли Пад
гвейцкій Русина протестъ до вѣе. ц. в
Намѣнѣніиъ подпіртый многими фахста-
ми. Русина изъ протестаѣ закидали, що
списъ подредактъ борчій черезъ цѣ-
лый часъ приватизованъ даи рекламиації
обертався изъ ружахъ, противно експорт-
а голопю д-ра Цвиллицера и по. Миха-
ила Боровскаго и инспектора податковаго
и що доприя пѣ посѣдѣдѣмъ дни передъ
выборами вѣстѧ тойже спишъ праѣ с
рекламиаціями черезъ пакъ фабрикова-
ніемъ буджанъ заступниковъ бургомистра.
Дальше настави Русина, що бѣть часу
бѣть коли автономія, практиковалои и
Подгайдяць, що для неумѣючихъ письмъ
выборщика бѣлья діїнъ напередъ оголо-
шувано черезъ выбувиование день выбор-
обѣйтъ, — а на сей разъ бубинено толькъ
на годину передъ самыми жеи выборами
и то лишо въ самдѣтъ ринку. Дальши
вернулись Русина изъ протестаѣ противъ
такимъ непрѣильностямъ, що чудемъ
пуднимъ при выборахъ до рады громад-
декой днія 24, 25 и 27 мая голосували по
общинки, котрѣ данио лижъ перенеслися и
тамтой слѣдѣ, и ніакои чутки не буде-
щебы они воскресли изъ мертвыхъ. Въ
протестѣ такожъ сказано, що се лат. спи-

шнинцъ ѿ Подгасецъ, кс. Кершка, нам
плиялъ до того мѣнцать якъ такожъ, ш
тобікъ ревній польскій патріотъ и дѣ
тель, выдававъ неправильній пошиомочія
голосуванія, щобъ толькожо будь-що буд
перевести выборы по своїй мысли. Далі
ше закидають Русини комисарю старо
ства, котрый бувъ при пыборахъ, п. Щу
ровскому (Русинові), щодль не хотїв
вернути свои уваги на тое, що въ с
м旣али выборовий властитель подгасец
кої пропиннції, аврей Лизинфельдъ
циркій союзникъ подгасецкої Польщі
прилюдно, пъ живі очі выдирань си
имъ пшникаримъ и гляжимъ жінкамъ
картки и вихавъ имъ картки комітету
до котрого належали майже самі уре
дники. Межи 10 кандидатами того комі

данием. Желаю кандидатам того комитету умнѣнено нарочно ц. к. надѣлненіем истора податкового и страшено жаждѣть амѣнань, що если не будуть из тую картку голосовати, то дѣстануть бѣльшій по-
датокъ. Той комитетъ будь очевидно обдирираный ц. к. урядниками старостами, искъ се можно лъгачно выводити разъ поступовани п. Щуронекого при вы-
борахъ, а по друге жъ того, що по поданіи протесту изъ стороны Русинъ один

пострѣй, чечуга, шина; ииши суть мѣстечки або посады піделя сказанныхъ краинъ: петруга, марены, леща; прѣтъ одинъ трамаються стадо певныхъ пѣщекъ побыту, другій тигнуть тѣ одныхъ подѣл до другихъ будто за жиромъ, будто ииши и. пр. подустка и цирта до мѣстечка на тердо способныхъ. Фаша рыбна посѣдиночкахъ подѣл амбивеса часомъ, такъ и. пр. въ Вислѣ, зде, кажутъ рыбаки, будто единицѣ только маренка, з марена по

илялся изъ коло 1860 р.; изъ Соколінъ
самъ извѣдца А-ра Соловій выгинувъ
ужъ передъ 15 лѣтами на шириу заразу
изъ Стривка подъ Хирономъ прошли
абель ошовѣданія п. Ганновича, мнюхъ
будутъ бѣть часу урегуляванія рѣки; а
зѣремъ потонуть лѣсныхъ уступы
встрѣтъ исходы тамъ, где потоки черезъ
вырубанье лѣбедь, обстали измѣненіемъ и
дѣланье лѣтъ сопѣчимъ; въ ставахъ
западной части краю перенаказъ теперъ
коротъ надъ линію, а изъ исходной че-
ти линія надъ корономъ.

Дальше изъ области рыбарства поручено иже дотечерѣ различній досыбѣченіиъ котрыхъ только користатибы. Такъ наученоси заподиевати и разсыпать въ мру, пильягата и живити изрыбенъ, перевозити его, зарыбнити низъ воды аховати изъ сейбъ ужитокъ. Вымыслено

Теперь Полини на туто точку зънишнаго престолу, що выборы не были такъ якъ выхлѣпно напередъ бубномъ голо-
шений, откладываютъ, що предѣй многое изъ
борцій и бѣгъ бубенія прибуло до го-
лосованія. Однакъ самій Полини мусить
имѣть духу събѣстіи, въ того своего замѣт-
бо предѣй они такъ добре а пашти лучше
еще икъ мы знаемъ, икъ "прибули" та-
выборцій — попросту вѣгнали ихъ къ
рифеси голошного агитатора, властите
пропинації на мѣстце голосования. Агит-
аторы другои руки брали картки стъ по-
чаткою самоизбральчаго комитету (розвумѣ-
сь почесть на карткахъ уважано за "ур-
дону"), роздавали выборціямъ, ликано ихъ
що икъ не отдашутъ сен картки, то таи
пожалуютъ... Така прозаика значила дуже
много для якого небудь шинсаря, записано-
го бѣть прошинатора або хотѣбы и дѣ-
мѣщанина, увидѣннаго, що не съ Грѣ-
цемъ сирашъ, — бо изъ карткахъ вышина
урядники, надъинспекторъ податкови-
и т. д.

На протестъ Русинівъ до ц. к. Нѣмѣцтва прийшохъ распиритъ до ц. староства съ порученiemъ, щобъ оно върешилось, о сколько же протестъ правды. Староство поручило рефератъ самому п. Щуровскому, що переводить на выборъ а бѣгъ, разумѣясь, переселеніе, что протестъ неправдивый, подадавши еще где для характеристики Русинівъ, и. пр. що купецъ Теодоръ Досиччукъ мав славу криминальне за ширеніе „Послания св. Владимира“, и т. д. Для подтверждѣнія списанного протоколу закликанъ Щуровскій тѣмчеоного замѣтника бывшаго мистра, пельможного пана Лайбка Ротбергера. П. Лайбко, разумѣясь, подпись на протоколъ. Такъ отже справа протестъ изображенъ.

Але на всій сподіб п. Щурецькій, хотіть аєтъ Русиномъ и комисареци к. старостиа, (сего никто ему осорвати не смѣє и не буде) не аєтъ поомыній и длятого Русины Подгаєцкій же ють собѣ, щобы вис. ц. к. Намѣтниця вволило наскавати протоколъ еще разъ реєстри и Русиномъ для переведена казу правда покликати. Въ имениахъ

^{*)} За пінгвіну донісь авторъ єї берегову отв'язь на себе. *Ped.*

таригъ и ураджено вклады рыбий, въ которыхъ можно достать икру або нарыбенъ. Справдженю практикою, що и актиробити належить, щобы поднести рыболовство рѣчне и станове, помножити станъ рыбий, дати перенагу родамъ рыбъ шляхотныхъ надъ піддѣйшими, переселити рыбъ посплати въ ихъ воду родинныхъ до бѣноїдныхъ іншихъ, уплихотити и тучити ховани рыбъ, закладити станы, звужитикувати всѣ води и т. п.

Въ концы посетами товарищества рыбарскій до поднесенія рыбартства и падуть изъ помѣбъ имѣстителемъ подъ радою и чиномъ. Подобно и галицкое товарищество рыбарскіе має головну цѣль засыпноти воды въ интересѣ загалу, отже сѣяніи не пытаючи о томъ, кто овочѣ выбрати буде. Товарищество увагляднитъ добрѣа въ изть цѣлости а не изъ границъ политическихъ, которыхъ рыбы не живутъ; поодинокѣ отчай находитъ разницу изъ симъ случаю.

Рѣжній обстоительства спріяють у насъ рыбной культурѣ, а нашѣтъ стала она популярною въ широкихъ кругахъ жителей Галичны. Сеймъ, икъ неѣтно, присудивъ галицкому товариству рыбачному субвенцію на три роки по 600 зл. рѣчно.

ЧЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія

По такой неудачи централисты, потерявши якъ то можуть, исчезли, и по большинству таборъ счищившись разошлись. Наступилъ для нихъ по довѣрѣ разогрѣтийный тѣлъ рефлексіи и они попали на изгнаніе себѣ: кто изъ нихъ тѣй цѣлой изгнаніемъ покинулъ Германию? Очевидно, что се вѣко изгнанія, — вышукати якогось кола жертвеннаго, изъ котораго можнѣбы изложити эту неудачу. Такимъ коломъ жертвеннѣмъ сталъ любимецъ и проповѣдникъ централизаторъ Гербостъ. Треба бѣ знати, какъ таинственная тактика держится и на сей разъ деревенскій дѣлъ Гербостъ. Онъ умѣлъ избирать, выискивать отрастій порывы своихъ сторонниковъ, удерживать ихъ подчасъ цѣломъ и въ бурномъ настрою духа, а самъ глядѣть, какъ конецъ дѣло буде матъ. Кимъ дѣло наближалось до доброго конца, то же Гербостъ стѣ тріумфомъ стоялъ съѣзду своимъ становищемъ; коли же знать извѣдѣ, что конецъ буде лхій, вже передъѣздомъ и сувась отъ работы своихъ поклонниковъ все на бѣкъ, а коли дѣло подвѣдѣлось компромитацией, — то Гербостъ не совсѣмъ не видѣо. Такъ сталось въ седьмомъ разъ. Колибѣ по несфордскому праслѣпѣ биннѣтъ Таффого булы упавъ, дѣ Гербостъ бубны заразъ первымъ претендентомъ въ опорожненномъ достоинстве; колиже это никакъ сталось, дѣ Гербостъ замѣнилъ ставилъ совсѣмъ рѣбноводушный. Тотъ и въ гутъ ему простати централистской группѣ и его сторонникамъ. „Wiener Allg. Zeit.“, „Deutsche Zeit.“ накинулись за тое и не почали его ганьбыти. Только же изъ мнѣнія централиты поставилиъ за тѣхъ себѣ проводникомъ партии, бо, по мнѣнію некоторый изъ нихъ не дорѣзъ доблести: повагою дрови Гербостомъ. На всѣмъ обѣй централиты що разъ бѣдами разрывитуются и тратятъ на послѣдніе тѣла: противниковъ, але и своихъ дотерѣвшихъ союзниковъ.

(Австро-Венгерской министри), котрой горя на уральских, зъбутся въ Вѣдѣ съ именемъ серпина, чтобы уложити програму посланій парламентарныхъ а именно тѣ, общиѣ торговли, комуникацій, промыслу и тѣмъ Са стоять уважається правдивою, бо пишутъ въ *Poliit. Correspondenz*.

(В Тышинъ иллесадѣ) засѣданіе
скій комитета для скликанія народнаго
Комитета выданіе брошюру, въ которой
точки, надъ которыми масъ обгуватъ про-
Межъ иными поставленій точекъ; приго-
ратись о змѣнѣ уставы выборокъ въ
справедливѣшаго у理解和дѣніи ходитъ
липинской; чтобы было перенесено
прависъе языка польского, членовъ же
мѣцкого на судѣ и урадахъ; чтобы за-
жестій Тышинскойѣ бывъ заведено въ
школахъ людовыхъ и въ учителей же
нарии въ Тышинѣ языкъ польскій бы
включено въкладочный; чтобы знесено пра-
легализаційный и заведено уплаты
оплаты снадконыхъ, на конецъ же
сказано потому довѣрѣ для кабинету

(Конгресъ церковный сербскій) засѣдывалъ въ залѣ съ р. до Каримова для избрания митрополита изъ жюлье поварского кандидата Игнатьевича. Выбрь той осталася неизвестною, ибо митрополитъ Каримовъ разстигъ свою власть духовную также на цѣлѣ книжеского сербскаго.

(Въ Босніи и Герцеговинѣ) будетъ твореній три католическіе епархіи, а именно архиепископства въ Сараевѣ и въ Епіскопства въ Баня-Луци и Мостарѣ, прекоммунізацией же на избѣженіи стороны а для Баня-Луки будутъ избраны епископскіи in partibus infidelium. Епархіи

Надлежало телеграфъ зъ Парижъ доноситъ, що царя незадачомъ вже буде коронованъ въ Мюнхенъ.

ЗАГРАНИЦЯ.

России. Сейдачи за ходомъ да вѣдуть
России, кускъ кожмыхъ заупаковать, ио бур-
гундскаго 11-мъ полку убийствомъ пок. нара-
женному въ движенью нагадать намъ по
Севастопольской избѣднице въ Петербургъ. Той
же постъ воиновъ изъ широку революционистъ
вънутриъ не вышли ии тое на добре.' Рев-
олюционисты вынѣбрали, шо той товарищъ
былъ ииный, высѣдилъ его, пересып-
алъ, шо бы сшѣгнуть, зарѣзали и канули
въ Севастопольской избѣднице. Въ подальшество
въ Петербургъ до заграницъ газетъ,
40 годъ и еще на тѣмъ не конецъ, аре-
тина заштрафована или замѣнена. Розумѣеться, шо
былъ бесѣдъ ии о пигнистичномъ руху,
и ии случаѣ поворотъ и до того факту,
когда будь засудженъ ии избѣднице
въ престѣ бѣта пароубѣдѣть; онъ будабы
засудженъ для Петровской, колибы не тое об-
стоятельство, шо она буда бременя. Отгло-
вленъ изъ избѣднице на познѣйши, а тымъ
же дѣждасѧ узниканія. Росскирить
изъ-Принательственныиъ Вѣ-
домства. Госекъ Гельманъ дуже интересо-
валъ сѣть революционный великолѣбныиъ;
но коммунисты въ Франціи, ради
Бельгіи, Швейцаріи а наѣйтъ изъ
самыхъ митинга, на которыхъ
выступали противъ стратегіи Гост Гель-
манъ. Иль самѣтъ Россіи интересовалось
и чтобы осноўность россійска донъ-
имъ, шо бѣса съ нею, то власти

Весті о покушанні Льорис-Маликов
на якую важну посаду въ кабинетѣ, затѣ
хли и, здесся, були безподставній.

Передъ тыжднемъ вѣденській газетѣ
достали телеграмму изъ Лондону, що будьтобъ
Англія, Австрія и Голландія написали збре
зову ноту до кабинету россійскаго въ дѣлѣ
переслѣданія жидовъ въ Россії. Agency
Russie одинакожъ заявила, що кабинетъ рос
сійскій доси о той нотѣ не має жадної вѣ
домості а дальше дає зрозуміти, що чуж
державы не мають права мѣшатися въ ту
внутрішній справѣ Россії.

и зробило добре винчагати. Нынѣ высше склано, правительство уважає потроя съ „крамолою“ нигилистіи вмалось теперъ до розслѣдування умішого стану Россії. Всѣ дотеперъшніи члены правительства мають характеръ збігать въ інформації до цароведенія реаль. Та вже и теперъ одна дуже важна дія слави заслуга залагодженія. Досицтво державныхъ мастеровъ вырасено скіпетромъ (казеній) земель капіталізмъ и спекуляторамъ за дуже талий, а тѣ допори бгъзарендували частину земель и разумѣясь тягнули великихъ. Теперъ комітетъ министровъ ухвалилъ парл. постанову ухвалу, щобъ князей не отдавать въ аренды капитализмъ и спекуляторамъ, але безиссередно земель общотвамъ. Торги на аренду земель вже отбуваються изъ волостныхъ управліній; землі можуть бути на любий контрактъ.

на зборець придентистовъ італійськихъ, бажає получить всѣхъ Румунії подъ чімъ бы владичествомъ они теперъ не знаходились, въ одну державу, которая слагаєтъ бтъ Дубистра до Тиссы и обнимаетъ кромѣ частій імперії Румунії еще такожъ Басарабію, Буковину, Семигородъ и Банатъ темешварскій. Що така партія придентистовъ въ Румунії появилась, — се не котъ ніяке диво; звѣтъмо, что въ кождому народѣ суть такій самій бажаніи у великої частії патріотовъ а пераъ перейдутъ и въ ширші круги а напѣть въ масы народа, але все треба на тое глядѣти, чи така партія придентистична буде въ силѣ що небуде въ практицѣ вдѣйти, перевести свою думку въ бажаніи въ житѣ. Отже що до придентистовъ румунськихъ, то напередъ можна о нихъ сказать, що ониничого не вѣрють. Се напѣть смишно подумати, щобъ Румунія хотѣла отбирати Басарабію отъ Россії а Буковину, Семигородъ и Банатъ

бъ Австроії. Оғь Сербы, бъ коди вже ба-
жаютъ получитъ въ одинъ пѣтъ.

жлагъ получитъ въ одну цѣльность — събажанье и пыльника. Каждый Сербъ носитъ на груди свой и буда наѣсть случайности по повстаніяхъ и по недавней войнѣ россійско-турецкой хоть по части археологіи таку думку черезъ сполученіе изъ одну цѣльность хотѣлъ лишь Сербъ турецкихъ, — а чи допустила до того европейска дипломатія? Иѣ, не допустила, — Боснію и Герцеговину отдала Австро-Габсбургамъ.

Важні відомості бути такоже замінені в області міністерства фінансів, жалізничних доріг та війни. Государчий банк має бути зреформованою під англійського банку „Bank of England“. Російська грошова валюта має бути замінена подімшенню цінності кроною рублів. „Bank of England“ подтверджує, що вони погоджуються з цим.

"England" представи-
ло товистро съ правоът
трайдатъхъ билетъ, гвардията
и вондами золота. — Зем-
лята дъстатъ право отръсти малъ
и за узаконяванцъ желания при-
дъвъзгътваниемъ субвенции. Парти-
ята бъде избрана и губ. Курсей. —
Инвеститура Винковски настъпълъ
и въвърхъ разборътъ южна линия и

партия революційна мала одержати відъ своїхъ приватей американськихъ для економічного ужитку.

Південно-Африка. Въ південно-Африці розрхні тривають дальше. Въ Альстирѣ Бу-Амара переносили своїми народами європейськихъ колоністовъ іспанційськихъ, а вони масами покидають Африку, вертаються до Іспанії. Після урядовихъ донесень вже падає 20.000 Іспанцівъ опустило Альстирь.

Звестивъ, что Франція закиды чинятъ Турции, что таяъ въ Триполисъ бунтує мусульманскіхъ жителівъ на поруди Альгерду. Турция заперечила тойъ закидъ. Однакожъ падноїйшими часами доносить Агене Начасъ, что поступование властей мюслеманскихъ въ Триполисѣ не сонстѣмъ згубне съзаплененіемъ кабінету константинопольскаго. Въ самомъ Триполисѣ, констатуя Агене Начасъ, дѣютъ власти турецкій такжъ рѣчи, которыя мюслемы парочно налагаютъ на цѣли подобия религіознаго музулманства противъ чужеземцевъ. Въ многихъ вынадкахъ власти турецкій переслѣдували Французовъ або чужеземцій оставаючихъ подъ опекою французкою.

предметов учили. Часы такая педагогичность и безактюнибель по дар. Баренчеви есть позволена? Познаемъ, что въ короткій часъ побачимъ.

(Г.) Класифікація въ гімназії Сіноцькій
съ концомъ 1881 року. Въ Сіноку, якъ
звѣстно, отворено съ рокомъ шк. 1880/81
пішу гімназію. Сего року була толькъ
1-ша класъ и хлопакъ на два отдѣли. Въ
однѣй А було 32 учениківъ, зъ которыхъ
одержали: 5 добру ка съ бгзан., 18 добру,
3 другу а 6 поправку; въ отдѣлѣ Б було
30 уч., зъ которыхъ одержали: 7 добру съ
бгзан., 16 добру, 1 другу, 3 трету, а 3
поправку. На 62 учениківъ було толькъ
7 Русинокъ, зъ которыхъ одержали: 2 добру
ка съ бгзан. (Новакъ Ів. въ Ладижинській
Кир.), 3 добру ка. (Кривицкій Ант., Сєть
Ад. и Мѣхомій Алено.), 1 поправку а
1 другу класу. Давно лише, діяного въ
Сіноцькій гімн. таємъ дуже мало русин
дѣтій въ гімназії! Напрвдѣ діяригу-
ючій учителъ Ямроткевичъ, якъ ходить вѣстъ,
не однаку мѣру прикладає до Русинокъ
и Поляківъ при вступній испыт., но хоча
ажъ Юофнало при вступній испыт., то все
таки число зголосившихся учениківъ-Русин-
окъ въ отношеніи до народності дуже
дуже мале. Надѣмося, що съ слѣдуючими
рокомъ больше русинъ дѣтій вищесказано-
го буде отворена аже и 2 га класа. Чи не ді-
лобыся въ Сіноку основати яку бурую русин
або хочь товариство "школьної помочії"
котреby уможливило фракцію съннат
бѣднѣшихъ мѣщанъ, заробниківъ та се-
лянъ Сіноцькихъ и окрестныхъ. Въ гімн.
Сіноцькій санть русинъ не святкують.
Всѣхъ учителей було 3, всѣ Поляки. Ру-
ского язика зачали учати донервъ ѿ цѣ-
тия с. р. и учить рускій прозаіоріальны
катихитъ.

— „Му піа счytamy po rusku“, сміло
голосно и отверг оглохла памъ днъ 10
(22) л. линия с. р. експедиторка по-
чты въ Винникахъ, п. Краинъ и
наше запытанье, длячого рускій часопис
не отдає точно адресатамъ, но передае го
кому нибудь, первому лѣпшому, кто лѣпш
зголосится по яку руску часописъ. И так
часописъ, адресований до Дмитровичъ пере-
дає до Лисенки, адресований до Лисенки
дає до Миклашона, а адресований до Підбо-
рець посылає до Підбореца. Пренумеран-
ты рускіхъ часописій зъ окрестности Вин-
никъ давуютъ, чому не одержують газет
правильно; рекламируютъ и приводят
редакціи до отраты, а дѣсь со зъ томъ при-
чины, что наші почты въ Винникахъ
русски не читають. Маючи на сей факт
свѣдкобъ и согrias delicti въ рукахъ, уда-
мося рѣвночно до свѣт. Дирекція почтъ
по Львовѣ о зарадженіе злому и вылѣчені-
ніи експедиторки зъ словою.

— **Русинъ Рольфъ!** Читатель наш и не догадывал, что се есть панокъ в Чижиковѣ подъ Львовомъ. Въ патріотъ чѣйъ свойствы супругиня Русинъ въ сорокигодъ быть голосила, что „ягнъ пастеръ ѿборахъ постарашу сѧ, ѹбъ не wybrać żadnego Rusina. Pieniadzъ na te cel znajdą się i Rusini nie będą nam praszkać.“ Пане Рольфъ, будьте замѣнены, что Русины не будуть иметь перешкоджать въ организованную рабочую группу до игнорированія насъ. Мы призывали уже до вашихъ великолѣпныхъ супругинь наше ласкъ вѣнчать ваші золоты обѣтицѣ а горка дѣлъ одинакъ радимо вамъ, непрошенній опѣкунъ занятіемъ радио власною судьбою во будущности эти уваги, что въ зѣбдѣлѣмъ сеѣ Чижиковѣ, малобыль хедво ста можыкъ десягъ домонъ мешканыхъ, есть вже го перы 15 корчакъ и 17 жидловскихъ родинъ, посѣдающихъ грунта. Господару тѣ лишь такъ дальше, а знайдеге небаномъ съ pewnością перешкоды вже не въ Русинахъ але въ Поликахъ тоїзсовогого въ

— На зъездѣ педагогичнѣмъ въ Краковѣ п. Ж. Савчицкій, презеъ педагогичнаго товариства державъ на ширѣ пра-
шалийни бесѣду, въ котрой ни тъ сего и
тъ того начали доказывать, что „Krak-
oวowno do Polaków jak do Rusinów (?) na-
leży“ а дальше оказывъ: „Żyjemy w os-
sach, w którychby chciano przeprowadzić
rozbior chemiczny krwi naszej i oddzielić po-
ską od ruskiej. Ale gdyby chciano rozebra-
na atomy krew moja (!!!)... nie znalazliby
się taki chemik, któryby zdolał powiedzieć
iile w niej jest atomów polskich a ile ru-
skich“. На то сказали: «wandalizmъ».

— Рада державна має зробитися після
доповіді газети п'яденськихъ 10 лат. жо-
тил. На той сесії має урядомъ пред-
ложити буджетъ на рокъ 1882 а крімъ т-

— Сесія соймовъ въ Долгінавії мають розпочати 3 (15) вересня. Правительство має предложить проектъ закона, что до граничій подольности грунтъ сельськихъ

свояка предплатникамъ, що замѣтъ привлекающаго на зорину пожовнику скрипнъ чиња выдасть въ разбѣхъ предплатникамъ скрипнъ чињакомъ для поэтии Николай Гоголь въ перекладѣ на польшъ възьмъ а именно поэтии: "Старовѣтнѣй поэмѣнки" (перекладъ проф. И. Вахтанговъ) и "Веселая ночь" (перекладъ Олеся Пчѣлки).

Конецъ сюза. Межи народомъ на Польшу, изъ Буковинъ, межи зарѣбникъ народомъ во Львовѣ въ такжъ, лѣтъ видно тѣ російскихъ часописей, въ Россіи, панус пересыпалъ, що вже небавокъ виступила конецъ сюза, може сїе сего року. Зъ Польши пишуть памъ, що на Польшу тую есть ширять жиы-каршинар, щоби народъ не вѣрить континуо жиа. И на Буковинѣ вѣдомъ сильне проводятъ дни и ночи по горицамъ, все сїняютъ "Приїде година, да всѣхъ хвіні", а жінки плачутъ, приготовленію на смерть.

Выставка образовъ во Львовѣ отворена що два мѣсяца політехники изъ Новомѣстъ вѣтъ 9-го град. рано до 7 вечера. Вступись більшъ стоитъ 20 кр.

(Е. Р.) **Зъ Городка подъ Львовомъ.** У насъ выставило сего року иконостасъ изъ мѣсѣй церкви та обновлено церковь дуже красно. Се заколо дуже латинянъ, въ они старались всѣми силами еще замѣтъ тѣа звичається, отнести приходженію русихъ бѣа ставленія иконостасу. Падомали они всѣми способами Русинівъ, щоби спорили, що они не хотятъ такого тегару на себѣ брати, ізвѣччи: отъ лучше спраште себѣ заодно до бхтара величкого, и таке иште. Однакъ сильна волхъ бѣльшости приходженію русихъ на чолѣ съ своимъ нарохомъ поставила на свій. Такъ то вже не толькъ изъ житія публичнѣи але и по церквяхъ нашихъ панове Поляки агитуютъ въ хотять гадувати.

На заѣданію ради громадской въ Перемышли днія 21 липня с. р. поднесено думку внести мѣску школу выдѣлову, бо она по "справицѣ своихъ задачъ", учащас до неї дуже мало учениківъ, а въ тыхъ по просту треба вѣбъ, "коенструтує". Натомѣстъ мѣлобы бути поднесена мѣску школа промысловъ, корта вимѣзує хороши наслѣдки а удержусь тѣа датиѣи и пожертвованіи учителей. Варотамъ изъ школѣи выдѣловой перемышльской заходить одна цѣкава аномальность. Зъ сїмохъ стаихъ учителей тонкою письмомъ піть занялися посады инспектора школъ, таихъ що кромѣ директора суть при школѣ толькъ два стаїи учителей а таихъ піть заступаютъ сундѣти. Доджинъ однакожъ до пенсіи, корта мѣсто обовнаніе платитъ учителямъ, инспекторы побирають.

Народна півка. Польшъ тымъ загодованимъ заходило въ выходято во Львовѣ пасѣтѣ польской "Szandar polski" опишъ дуже характеристичнѣй факту, яко іструючого въ драматичнѣй способѣ кривды нашихъ селъ бѣа проворныхъ жиодъ хихварѣи, корта помимо вонючихъ до неба надъужити, завѣдѣи уміють виннити съ руки злаковъ, а захоченій тымъ, що удалио имъ вимѣстї блакаро темного чоловіка, пра-ктикують потому свое ремесло еще въ бѣльшою безчестливостю въ на-разъ то бѣльшу скллю. Прототипъ таихъ експлоататорѣи въ Іричевѣ коло Львова есть Гершко Зильберштадтъ. Днія 8 лип. серпня, піть цітальнія піжнія газета, винеси разомъ съ всѣдомъ сонца Гершко Зильберштадтъ въ Це-каропъ подъ Іричевомъ у господина Тымка Бартыши въ то въ товариствѣ ц. к. жандарміи зъ Іричевомъ и ц. к. всѣдомого судового вѣдомства Львова. Жандармъ запытавъ его чи не виненъ жиодъ гречій, бо пріїхавъ на него екзекуцію. Тымка Бартыши отвѣтавъ, що не виненъ якъ загалѣ никому въ тымъ са-макъ Гершкомъ, который єго ани позы-мавъ ани именінавиа съ якімъ гречій, — и ждає, щоби попозади ему ухвалу суду або другою якою власти, за що мас бути гра-башні. Такожъ ухвали однакожъ ему не по-казали, але замѣтъ того куе жандармъ Тымка руки, веде до двора а саджасъ въ шинклѣрѣ до арешту. Жанка и дѣти Тымка уїзають ю от страху въ хаты а Зильберштадтъ доконує при помочи всѣдомого, жандарма и прислужнаго грабжіи. Тымка за-бралъ корону, исповіну козяного воза, три жетуки золоти, склуту въ скріпнѣ, а Тымка сїмого ведутъ до Іричеви и зновъ замір-ють его въ крепость. Подержавши три години въ крепости Іричеви, веде жандармъ Тымка до Львова и видає въ карібокъ буд. пасѣт., сенсію III-го а саджасъ въ арештъ при Р. рахѣ, — где Тымка сидить бѣа 15 липня. Но переслуханію вилучено вирадѣ Тымка днія 16 на волю, бѣа однакожъ досі не знає, за що мусіть винести толькъ прокрестій а ограничена особистою свободы тымъ бѣльше, що крізь жида въ тѣй сїмой бурскѣ помѣстити свои дочки, ви-звать найзальше до 27 липня (8 серпня) с. р. увідомленіе на руки предводительки Ва. Елены Ковальської (ул. Орнеліка ч. 3) заслати.

— **Зъ Самборщини** доносять намъ, що дній сїй въ окрестностяхъ Старого Мѣста чиња велїкі школи по поляхъ, заодже-ніхъ бараболами. Старосто зарядио по-дажи облаку стрѣлцу, але таї жадо що помогла, бо заралъ на другу ночь дикии уїздили тїи самі поля.

Малорускій театръ въ Одесѣ. Ми-нущого и сего року дають любителлями штуки драматичнѣи въ Одесѣ представления малорукомъ языцѣ. Режисерство обињає п. Чернишевъ. На сценѣ представлюють скріпнѣи штуки забагатихъ въ нашій галицькій публіцѣ, такожъ и утворы польшії. "Одес-кій Вѣстникъ" доносять въ ч. 152 въ 10 (22) липня с. р. що незававомъ буде по-ставлена на сценѣ "Доля", драма въ 5 а-ктахъ Степенка и оперетка "Гапус", му-зика Ладона. — Ми маємъ случаїність го-ворити о той малорускій трунѣ театральнѣи прѣїзджай зъ Одесою и донѣдались, що публіка одесска дуже радо и численно у-чащає на малорускій представленіи, що самъ режисеръ п. Чернишевъ єсть дуже енергич-ний і здѣбій авторъ и єдна толькъ хи-ба, а именно, що число представлюють штуки єсть досить скуне. Однієї прѣїзджай зъ Одесою познавши по трохъ нашій галицькій театръ и єго репертуаръ дуже по-жалованъ, що нема отповѣднихъ вишенъ межи Галичини а російскимъ Українци-мъ. При живыхъ вишенъ и визніхъ мо-глиби Українцѣ одессій набути себѣ єсть Галичина гдѣялъ дуже ціїній штуки драматичнѣи особливо штуки, до которыхъ уложили музику нашій галицькій композиторы: Верби-ції, Воробкевичъ, Матюкъ и др.

ГОСПОДАРСТВО и ТОРГОВЛЯ.

— **Зъ Усія** пишуть намъ підъ днемъ 23 липня: У насъ жинка єще не зачала. Отъ 17 до 22 с. р. буде сцена велика. Пожитокъ для чиња по гречкахъ таихъ крас-ній показований, що нашій сторони не па-матаютъ такого. Та щожь, коли слота на-стало и чињамъ треба вітрати забраній мѣдъ. До 20 липня повинно тріанье меду кончиитись, а сего року до того днія зимпо-було. Ролями роблоними треба було меду давати, а робінія натуральна зачалась 18 с. р. Такожъ вѣтры неустаний понищили много роботниць и для того матки толькъ въ тихъ цињахъ трачено, корта до касонанія призна-ченій, бо въ другихъ була слаба сила. Не-потішна новина, щоби хотъ жиива не були злотаві. Гічка на бульбѣ пожовка. Гречки въ цвѣтѣ красні.

И. Д.

Вѣсти епархіальни.

Зъ Епархії Львівської.

Презенту на приходь Гарасимовъ по-лучивъ о. В. Хобицкій зъ Бережницї.

Васедій въ бушнастирствѣ оо.: М. Винницкій яко сотрудникъ въ Підгільчахъ, П. Мандистъ яко замѣдат. въ Гориглядахъ.

Залідоматство получивъ о. І. Высо-чанський зъ Сморжа въ Івано-Франківському.

Въ пропозицію принятій на Бор-шѣвѣ, дек. бобрецкого оо. Богачевскій зъ Сельці І. Мазановскій зъ Сіхова (холмск.), І. Каміньскій зъ Водникъ, даліше: В. Сель-скій зъ Борусова, Скоморовскій зъ Якимо-ва. На канад. Покропівні у дек. береж-нійского оо. Ю. Величковскій зъ Зборы, І. Димушевскій зъ Золотникъ и І. Литин-скій зъ Балашинець.

Конгресу въ 420 зр. поднесено ц. к. міністерству піровенсійданъ о. А. Рудень-скому зъ Ібліні.

Почесными кръющими съ правомъ но-вленія бѣлічнї именінай оо. Л. Шанков-скій зъ Дудиць и Г. Шведицкій зъ Станиві.

Опірочно до осені пересыпеніе о. А. Тымуса зъ Теребовлї до Переяловки.

НЕРЕЧІСКА РЕДАКЦІИ.

І. Б. въ Римѣ. У насъ звичай такій, що на чужїй выдавництва приєланій гречій передають дотичнїхъ редакцій — інакоже не поїльки мы відѣхъ интереси позаду. — Календарь и Альтолюгію ви-сылаємо другій разъ. — Отголоски єще не посыпаються.

Обвѣщеніе.

Въ наслѣдство ришенія вилучено топ-ризиста "Русинъ Дамъ" зъ днія 16 липня (4 липня) с. р. бѣа вітерасъ таихъ товариствѣ платну буру для дѣлчатъ, або дуче скла-ти, пріїмавъ на мешканіе, отраву и проче ученіць хотічнї поїльки школи публичнї, за условію якъ найзаступнішу плату въ при томъ по можности средоточії буде удережувати нѣлька спроба свою коштомъ.

Родичі и онїкунви, корта хотільки въ тѣй новій бурскїй помѣстити свои дочки, ви-звать найзальше до 27 липня (8 серпня) с. р. увідомленіе на руки предводительки Ва. Елены Ковальської (ул. Орнеліка ч. 3) заслати.

Надбсланіе.

Довѣдуясь тѣа вѣродостойного жерела, що люде интересованій доносять підъ Мартиновъ" убійцами поданно въ "Дѣ-ль" посуджують мене о нихъ авторство. Примушений отжечи заперечити прилюдно тое посудженіе, заявляю, що я за кождый разъ, коли єшо пишу, даю себѣ підпись.

Івана Дурбака, парохъ Усія.

Курець збірка зъ днія 24 л. лип. 1881.
(Справжніе літературніе комітети відомості відомості)

Ціна за 100 кілограмівъ.			
	брть	до	
	гр.	пр.	гр.
Пшениця червона	10	60	12
" біла	—	—	—
" жита	—	—	—
" овса	—	—	—
Жито	9	25	10
Чечви	6	—	7
Гречка	6	75	7
Овесъ	5	50	6
Горіхъ до варки	7	50	9
" паст.	6	—	6
Вівса	5	50	6
Коврудза стара	6	25	6
" нова	6	—	6
Різанік зимовий	11	50	11
" літній	10	70	11
Ржіз (Лінка)	9	—	9
Насініо ління	11	50	19
Конюшин (передна)	17	—	31
Кміць	18	—	19
Анжель	26	—	27
" пшеницій	22	—	32

Слѣдуюче чиња вилучено тѣа, що тиць П. Т. предплатникъ, котрій або заплатилъ або ви-разно и на дальнє часописи замовили.

Курець літературній

зъ днія 24 л. лип. 1881.

1. Акції за штуку.

Жільці, Кар. Домъ, по 200 р.

 " вѣд.-пер.-по 200 р.

Банкъ гал. гал. по 200 р.

2. Листы заст. за 100 р.

Общ. прѣд. гал. по 5% за-

ст. вѣд.-пер. по 5% за-

Банкъ гал. гал. по 5% за-

3. Листы довжнї за 100 р.

Общ. розл. вѣд.-пер. Заводъ для Гал-

и Буков. 5% засл. вѣд.-пер. по 15 літ.

4. Обліги за 100 р.

Індомінія гал. 5%, м.к.

Обліги комуналъ Гал. боягу

рустик. 6%.

Пожичка вѣд.-пер. 1873 по 5%.

5. Лоси мѣста Кракова

Станіславів

6. Монеты.</p